

[Poul Schlüter.]

vi har fremsat, naturligvis er noget, som man må arbejde grundigt videre med, inden man er i stand til at udforme det detaljerede lovforslag; det siger sig selv.

Må jeg så sige, at når vi har valgt interessentskabsformen for de tekniske områder, som vi ønsker lagt ind i et samarbejde, så er det, fordi vi tror, den form er god netop for teknik. Den inspirerer, interessentskabsformen, til en forretningsmæssig, effektiv og økonomisk ledelse. Vi kender den jo i forvejen på en række kommunale områder, store værker kan praktiseres på interessentskabsbasis. Vi mener, at med hensyn til personale er det nok også en god og ny form, fordi det nok vil være lettere at kontraktansætte personale på almindelig funktionærbasis fremfor på tjenestemandgrundlag, hvad vi mener man skal komme så meget ind på som muligt.

Vi har foreslået et interessentskab for kollektiv trafik, og vi ville finde det naturligt, om det skulle stå for den samlede planlægning af den kollektive trafik — naturligvis underordnet regionplanen, der er samlet — stå for driften, stå for ansvaret og efterhånden overtage de offentlige buslinjer, men også S- og T-banerne i området.

Vi har dernæst foreslået et interessentskab, som skulle stå for hovedkloakering, for rensningsanlæg og for vandindvinding. Der er en vis teknisk sammenhæng imellem disse ting, og det vil være naturligt, om de lægges ind under samme ledelse og har samme personale til rådighed, for der er berøringspunkter. Det, der er brug for, er naturligvis, at man hurtigt kommer i gang med en samlet kloakering for hele hovedstadsområdet, hvor jo afstrømningsområderne går på tværs af kommune- og amtsgrænser, og at man også får fastsat ensartede rensningsgrader. Jeg kan ikke se noget som helst til hinder for, at det er et interessentskabs ledelse, som fastsætter disse rensningsgrader, der muligvis kan godkendes af de pågældende ministerier; det er højst tænkeligt. Hvad i alverden skulle være til hinder for, at dette arbejde blev varetaget under interessentskabsformen? Intet. Og så mener vi, det må være naturligt, at dette interessentskab efterhånden overtager de nuværende indvindingsrettigheder til vand,

som findes og er tillagt enkeltkommuner fra gammel tid, og at man også efterhånden overtager eksisterende vandindvindingsanlæg.

Der er jo andre problemer, som må løses nu; jeg tænker på de primærkommunale. Der vil jeg gerne på min gruppes vegne understrege, at nu må vi have det sidste bragt i orden på Danmarkskortet kommunalt set, og det er selvfølgelig Københavns amt. Her må det nu bringes på plads på samme måde, som det er sket i det øvrige land. Her må kyndige kommunalfolk have myndighed til at foreslå, hvilke ændringer det er rimeligt at foretage i primærkommunalinddelingen. Det er vi villige til at der nu skabes lovhjælp for.

Til sidst kommer jeg til spørgsmålet om udligningen; det ønsker vi også gerne løst. Jeg tror, de fleste vil være enige i, at en totaludligning vil ikke være praktisk, for hvis man gennemfører en totaludligning eller noget i den retning, vil det medføre en fristelse til økonomisk ansvarsløshed. Hvis man i en kommune ved, at det er borgerne i de andre kommuner, som skal betale, hvorfor i alverden skulle man så være, jeg vil slet ikke sige karrig, men bare sparsommelig? Derfor kan der vel kun blive tale om en udligningsgrad, og dér har vi i vort forslag foreslået en udligning i størrelsen 40 pct. både for amternes og for kommunernes vedkommende. Vi erkender, at det er et skøn, vi her har anlagt. Man kan ikke matematisk eller på anden vis bevise, at tallet 40 er det præcis rigtige. Det er naturligvis noget, vi må se på i udvalget, men vi har gerne villet vise, at vi var klar til her at tage et standpunkt, og vi har selv fundet, at en udligning i størrelsen 40 pct. både på amter og på kommuner nok er rimelig i Københavnseggen.

Må jeg sige til sidst, at jeg tror altså, det er tvivlsomt, at indenrigsministeren kan finde et flertal for ideerne om storamtet.

Hr. Ove Hansen nævnte i sin ordførertale — og det er sandt — at i Stockholm har man for kort tid siden lavet noget i retning af et storamt, men jeg synes også, det skal siges under debatten i dag, at der er mange, som allerede har fortrudt det, og at der er bestræbelser i gang på Stockholmegegnen for hurtigt at nå frem til en nyordning, hvorefter man igen deler ud på 4 underområder.